

Hymn.

8.

A - gáthæ sa-cræ vírgi-nis * di-em festum có-
limus, in quo de-vícto tý-ranno, palmam sumpsit martý-ri-

i.

Quin-ti-á-nus tý-rannus consu-lá-ris Si-cí-li-æ, audí-ens
famam vírgi-nis, fremé-re cœpit ínvi-dus.

Vi-tió-rum af-féc-ti-bus mentem vexábat ínvi-dam, ut

De-o di-cá-tam vír-gi-nem ra-bí-do ore pe-rí-me-ret.

Sta-tim ad-sunt mí-nistri e-ius, qui vellent pánde-re
re-ligi-ónem sanctís-simam, quam te-net ab infánti-a.

Sis-ti iu-bet mártý-ram su-is tri-bu-ná-li-bus, et e-am
sic allóqui-tur, ut di-is cerví-cem flécte-ret.

Sed dum nil va-let insá-ni-a ut mamma torquet vírgi-
nem, et testas a-cu-tís-si-mas igni succénsas ádhi-bet.

Cu-ius me-dén-dis ártubus sanctus adest a-pósto-lus,
qui verbo cu-rat vúlne-ra, quæ tý-rannus inflí-xe-rat.

De-hinc ad se-púl-crum vé-ni-ens iú-ve-nis splendi-dís-si-
mus mentem sanctam præ-di-cat, patri-æque sa-lú-tem plú-
rimam.

Gló-ri-a ti-bi, Dómi-ne, gló-ri-a Uni-gé-ni-to, una
cum Sancto Spí-ri-tu, in sempi-térna sæ-cu-la. A-men.